

og 2. pkt. gælder ikke isbrydere samt skibe, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med bjærgning.

Stk. 2. For boreskibe samt flytbare havanlæg gælder særlige ansvarsgrænser, jfr. loven om visse havanlæg medens boreskibene eller havanlæggene bruges til efterforskning eller indvinding af råstoffer i undergrunden under havbunden på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde.

Anvendelsesområde

§ 243 a. §§ 234–243 finder anvendelse i alle tilfælde, hvor begrænsning af ansvaret påberåbes ved dansk domstol. For så vidt angår krav som nævnt i § 236, nr. 5, skal spørgsmålet om, hvorvidt ansvaret er begrænset, og i bekræftende fald til hvilket beløb, afgøres efter lovgivningen i det land, hvis lovgivningen finder anvendelse på tjensteaftalen, såfremt det pågældende land er en konventionsstat.

Stk. 2. §§ 234–243 er ikke til hinder for anvendelsen af ellers gældende regler om adgang til at lempe en skadevolders ansvar over for en skadelidte.

14. I § 270, *stk. 4* affattes 1. og 2. pkt. således:

»Ved særlige trækingsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Ved drægtighed forstås skibets nettotonnage med tillæg af det rum for maskineriet, der ved beregningen af nettotonnagen er trukket fra bruttotonnagen.«

15. § 271 affattes således:

»§ 271. Såfremt der her i landet anlægges sag i anledning af krav, som ejeren ønsker at begrænse sit ansvar for i medfør af § 270, må han oprette en begrænsningsfond ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 2. Fonden fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse. § 239, *stk. 3* og 4, gælder tilsvarende.

Stk. 3. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i § 267, er ligestillet med andre krav ved fordelingen af fonden.

Stk. 4. De nærmere regler om fondens oprettelse og fordeling m.v. følger af kapitel 15.

Stk. 5. Har ejeren oprettet en begrænsningsfond i overensstemmelse med Bruxelles-konventionen af 29. november 1969 om ansvar for skade ved olieforurening eller konventionen som ændret ved protokol af 19. november 1976 (ansvarskonventionen) i en fremmed stat, som har tilsluttet sig konventionen, har det samme virkning for hans ret til ansvarsbegrænsning som oprettelse af en fond ved sø- og handelsretten i København«.

16. § 279, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Krav om fordeling af og udbetaling af en begrænsningsfond kan ikke rejses ved danske domstole når fonden er oprettet i en anden stat, der har tilsluttet sig ansvarskonventionen.«

17. § 280, *stk. 1, 2 og 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 280. Når dansk domstol er kompetent efter § 279, skal sagen anlægges ved sø- og handelsretten i København.

Stk. 2. Sag mod den internationale erstatningsfond skal her i landet anlægges ved sø- og handelsretten i København.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 3 og 4*.

18. I § 282, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Ejeren har i disse tilfælde ret til at begrænse ansvaret efter reglerne i kapitel 10.«

19. Efter § 313 indsættes:

»Femtende kapitel

Om begrænsningsfonde

§ 350. Reglerne i dette kapitel gælder begrænsningsfonde oprettet efter §§ 240 og 271.

Stk. 2. En begrænsningsfond skal oprettes ved sø- og handelsretten i København.

§ 351. En begrænsningsfond efter § 240 skal svare til det fulde begrænsningsbeløb efter § 238 for de krav, med hensyn til hvilke ansvarsbegrænsningen gøres gældende, og som er opstået ved samme hændelse. Fonden skal tillige omfatte renter af begrænsningsbeløbet fra den ansvarspådragende hændelse og indtil oprettelsen af fonden med et beløb,